

Bicare Gönül

– Mecaz Adam · 16 Mart 2017

Hasta yatağında dost beklemek,
Verimsiz topraktan mahsul beklemek gibi,
Uğruna savaştığın yolda, beyhude yürümek,
Kumbarası delik gönülde sevgi biriktirmek gibi.

Ne acınası bir hal ki, öldüm demekle ölünmüyor.
Bin bir pişmanlık, her bilinçsiz doğumda.
Şafağa doğan güneşle, sabah olmuyor.
Acıyla inleyen ruh, gecenin ayazında kalmışsa.

Bir bulut yağmur olup yağıyor üzerime.
Altında kalıyorum acıların, her yağmur damlasında.
Anıları katık ediyorum kederime.
Bir değil bin sarsılıyorum her lokmasında...